

Gödöllő, 1947. jul. 29. d. u. 2.

Kedves Kálmán! Azt hiszem már Ti is hallottátok, hogy Tibor fiam 1946. okt. havában orosz fogságban meghalt. Az itteni vele volt bajtársai, akik mostanában jöttek haza azt mondják, hogy Kálmán fiam, aki körülötte volt, bizonyára többet tud betegségéről és haláláról, miért is arra kérlek, hogy az itt mellékelt válaszlapon légy szives mielőbb megírni fiam pontos címét. Azt hiszem, hogy már ő is haza került s így sikerülni fog felkeresni és közvetlen beszélni vele. A fiam házassági levele is Kálmánnál van, de ha sikerült neki, több irását is megmenthetett. Naplójának töredékét az egyik itt lakó bajtársa haza hozta. Nagyon le-sulytott szegény jó fiam elveszte mindannyiunkat. Hálát adunk a jó Istennek, hogy legalább jó bajtársait érezhette maga körül, akik nekünk is hirt adhattak. Kálmánkádnak már előre is hálás köszönettel vagyunk.

Mindannyitokat a legjobb emlékekkel és sok szeretettel üdvözölve, baráti köszöntéssel vagyok tisztelőd:

Baráti köszöntéssel